



«...Τους ξέφυγαν όμως οι ηρωικές Σουλιώτισσες ,όσες γλύτωσαν απ' το λεπίδι τους . Εκεί μπροστά στα μάτια τους, **αφού τους πολέμησαν αντρωμένα, τις έβλεπαν να ασπάζονται τα παιδιά τους και να τα ρίχνουν στο βάραθρο, ή να τα κρατούν σφιχταγκαλιασμένα πέφτοντας μαζί τους.**

Τι ποιο τραγικότερο άραγε υπάρχει, οπότεν το γλυκό φιλί της μάνας γίνεται ασπασμός θανάτου, και φιλί φρικτού αποχωρισμού. Ποιανού ανθρώπου νους δεν θα σάλευε βλέποντας αυτόν τον όλεθρο. Ποιά σκέψη μπορεί να νοήσει το τραγικό σκηνικό θανάτου που στήθηκε εκεί ; Και αυτοί ακόμα οι εχθροί τους δεν το πίστευαν. Τι θα πηγαίνανε τώρα πεσκέσι στο χαρέμι του Αλή; Μήτε καν τα νεκρά σώματα τους; Πως χάθηκαν από μπροστά τους διακόσια πενήντα και πλέον γυναικόπαιδα σαν οπτασίες ; **Τρελές ήταν αυτές οι Σουλιώτισσες και παραφρόνησαν; Όχι. Δεν έγιναν Μήδειες από εκδίκηση.**

Ήταν γυναίκες ατρόμητες, νύφες της λευτεριάς και όχι της σκλαβιάς. Ήταν οι νέες Σπαρτιάτισσες. **Δεν ήταν άκαρδες μάνες που παίρνανε τα παιδιά τους στο θάνατο. Το ζύγισαν καλά πριν το αποφασίσουν. Άλλωστε που να τα αφήσουν πίσω. Στους άπιστους να τα σφάξουν ή να τα κάνουν Γενίτσαρους ; Όχι. Προτιμότερος ένδοξος θάνατος, παρά πικρή σκλαβιά και η ατίμωση.** Διάλεξαν όμως τον δικό τους ηρωικό θάνατο αντί να λιποψυχήσουν μπροστά τις χατζάρες των απίστων. Πόσο άφρονες θα ήταν οι ιστορικοί αν προσπαθούσαν να εξηγήσουν γιατί οι άμοιρες προτίμησαν αυτόν τον «παράλογο» θάνατο. Αν γι' αυτούς φαντάζει ακατανόητο, και δεν το χωράει ο νους τους, για τις Σουλιώτισσες ήταν μια ομαδική, αλλά τραγική, απόφαση στιγμής.

Οι Σουλιώτισσες αυτές δεν πρόλαβαν να τελειώσουν το χορό του θανάτου που έστησαν στο Σέλτσο. Κυνηγημένες **250 και πλέον τον αριθμό , γυναίκες, μάνες και παιδιά όπως ήταν φώναξαν όλες μαζί «θάνατος» και όρμισαν χωρίς δεύτερη σκέψη, από τον «Πέτακα» προς το απύθμενο βάραθρο της Γκούρας πίσω από τη Μονή σχεδόν τρέχοντας, λες και διαβαίνουν ρυάκι.** Σήμερα ακόμη αν θελήσεις να κοιτάξεις στο βάθος του, σε καταλαμβάνει ζάλη, δέος και ρίγος. Καμία αρχαία τραγωδία δεν μπορεί να παραστήσει αυτό το ασύλληπτο που συνέβη στο Σέλτσο. Χαλασμός!. Θάνατος πέρα ως πέρα! ...»
